

IEP (Ulmus)

HOE TE HERKENNEN?

De bladeren van de iep zijn ovaalvormig en soms ruw van onderen. Ze hebben een onregelmatige bladvoet. De schors bevat verticale banden en wordt bij oudere bomen donkergrijs.

KENMERKEN

Levensduur: 400-500 jaar

Groeiwijze: breed gezuild

Hoogte: 20 – 30 m

Bladeren: verspreid, enkelvoudig, niet gelobd, getand, 10 - 15 cm

Bloemen: minuscuul, in boeketten;

Fuchsia; maart – mei

Vruchten: heldergroen, plat nootje met vlezig rand; april – juni

WAAR TE VINDEN?

Natuurlijke habitat: laaggelegen bossen

Aangeplant: parken, tuinen en steden

Soorten: o.a. veldiep, ruwe iep, gewone iep, monumentaal iep

WAT MAAK JE ER VAN?

De iep is diep geworteld en hij werd vroeger vaak aan oevers geplant om te voorkomen dat de oevers verzakten. De bladeren zijn rijk aan stikstof en daarom geschikt als veevoer. Het hout van deze boom is zeer gewild en heeft vanwege de gekleurde aderen binnenin, vooral een decoratieve functie.

WIST U DAT?

Amsterdam de iepen-hoofdstad niet alleen van Nederland maar, van heel de wereld genoemd kan worden. Het is mede daardoor dat Amsterdam de voorloper in de bestrijding van de iepenziekte is. Heel lang werden iepen bedreigd door de iepenziekte, die door de aanwezigheid van microscopisch kleine, dodelijke schimmel wordt veroorzaakt. Na lang onderzoek en invoeren van gezonde bomen leek de iepenziekte onder controle in Amsterdam, maar heel recent duikt de ziekte toch weer op.

Een ander woord voor iep is het verouderde woord olm, bij mensen misschien wel bekend van het liedje 'De uil zat in de olmen'.